

XV.

Докарването на пленения войвода Стефанъ Караджа въ Русчукъ е отбелязано въ русчушкитѣ мѣстни хроники като голѣмо събитие. Отъ всички улици се стича любопитна тѣлпа, за да посрѣщне въ историческия юлски день прочутиятъ български герой и войвода.

Блѣстятъ ножоветѣ на низамитѣ, огрѣни отъ слънцето; предъ бричката въ която е седналъ, облѣченъ въ възстаническата си униформа ранениятъ „башъ комита“, превързанъ отъ тежкитѣ рани, а до колѣната му юзбашия — върви военната музика. Следъ нея следва друга върволица отъ конни низами. Конетѣ и бричката сж потънала въ прахъ отъ далечния пѣтъ.

Множеството растѣ. Цѣлиятъ день изъ русчушкитѣ улици сж тичали нѣколко теляли и съ запѣнени уста сж викали, колкото имъ гласъ държи:

— Излизайте. Днесъ ще докаратъ българскиятъ князь Кючукъ Стефана. Който желае да го види, да върви въ сарая.